

Ús del xumet i biberó: CONSIDERACIONS I RECOMANACIONS

XUMET:

- Per la majoria de pares, el xumet és un instrument imprescindible durant els primers anys de vida dels seus fills.
- Cap als 3 anys, quan es veuen obligats a treure-li no saben que gairebé tots els nens podrien “sobreviure” sense xumet.
- Xuclar és un reflex natural ens els bebès ja que succionar equival a sobreviure i a alimentar-se: xuclar equival a menjar, saciar la gana, sentir plaer, comunicar-se amb la mare, sentir-se segur, protegit, estimat, proporcionant plaer, tranquil·litzant i recordant l'escalfor dins la mare.
- En anglès s'anomena *pacifier* (pacificador). El xumet substitueix el pit.
- La dependència del seu ús depèn fonamentalment de l'actitud dels pares. Davant el menor plor, el més habitual és fer-lo callar amb el xumet ja que els resulta més atractiu per a la seva tranquil·litat que no pas tant per la del nen.
- La majoria dels pediatres opinen que el bebè pot viure sense xumet i, encara que no s'oposen a utilitzar-lo tampoc l'aconsellen.
- Si opten per xuclar-se el dit en substitució al xumet (cosa que no sempre passa, sobretot durant els tres o quatre primers mesos de vida) es pot intentar calmar la inquietud del bebè per altres mitjans: distreure'l amb una joguina musical, deixar-lo xuclar el pit durant més temps, atreure'n l'atenció amb algun objecte,...)
- Si el nen opta clarament per xuclar-se el dit, és preferible acostumar-lo a un xumet, perquè després serà més fàcil treure-li.
- Si se'n prolonga l'ús a partir dels dos anys i mig, pot deformar el paladar i produir el que els odontòlegs denominen “mossegada oberta”: en interposar-se entre les dents superiors i inferiors, el xumet impedeix que aquestes es tanquin completament i les molars tendeixen a sortir més; la masticació empitjora i la mandíbula sobresurt cap endavant. Tot i així això no és una regla general i també depèn d'altres factors genètics i constitucionals.

- Hi ha alguns estudis en què s'assegura que els nens que utilitzen xumet són més propensos a la infecció d'oïda perquè segreguen més saliva, un mitjà molt favorable a la proliferació de bacteris. Però sobre això no hi ha dades concloents.
- Un nen que als sis mesos es passa la major part del dia amb un xumet a la boca veu limitada la seva capacitat de balboteig. L'ús indiscriminat del xumet inhibeix l'adquisició de nous coneixements, com la parlar, jugar amb els objectes que l'envolten... Es corre el risc que el nen se centri en el xumet com l'única font de plaer.
- Els pares hi tenen una gran responsabilitat. A partir dels sis mesos, moment en què la necessitat de succionar cessa i esdevé un hàbit, cal restringir l'ús del xumet i limitar-lo a les hores de son. En cas que l'hàbit es prolongui, no ha d'ultrapassar els 3 anys.

BIBERÓ:

- Actualment està molt arrelat el costum d'utilitzar el biberó més enllà del període aconsellable, per la comoditat que comporta, creient que el nen menjarà més de presa.
- L'edat recomanada per deixar de donar el biberó per a inhibir el reflex de succió i instaurar el de deglució, es situa als voltants dels vuit mesos i no és aconsellable ultra passar els dotze.
- Un principi evolutiu elemental estableix que si no s'inhibeix un reflex primari (succió) no s'instaura en la seva totalitat un altre de secundari (deglució), aquest últim més complexe a nivell mental.
- Els moviments linguals per a succionar són senzills, poc evolucionats i no condiciona amb la seva praxis els futurs moviments articuladoris de la llengua, necessaris per parlar.
- La succió consisteix únicament en mantenir la llengua relaxada en la base de la boca i realitzar un lleu moviment antero-posterior. Es una praxis primària i que porta a terme satisfactòriament el nou nat, immadur encara, neurològicament.
- La deglució requereix un altra tipus de praxis lingual més evolucionada. Ella mateixa condiciona els moviments futurs de la llengua per a una bona producció fonètica.

Boca deformada per l'ús abusiu del xumet i el biberó.
Mossegada oberta.

Boca normal.

Boca deformada per la succió reiterada de biberó o del dit.